corā oculis dm̄. Post hanc quippe
vitā. nō ē tēpus miserendi ſ; potius
criminā puniēdi. Ad satisfactionē eciam
requirit̄ elemosinaꝝ largicō De
hac dixit daniel iiij. ad nabugodo
nosor regē. qui multas iniquitates
cōmiserat. Cōsiliū meū rex placeat
tibi. et pctā tua clemosinis redime. ꝛ
iniq̄tates tuas misericordijs paupe
rū. forsitan deus ignoscet delictis tu
is. ¶ Sexto requirit̄ ad verā peni
teciā supplicitas orōnis. q̄ maifeste
demrātur ibi vbi publicanꝰ nō alie
nū peccꝰ p detractionē ſ; sui p ꝓpry
reatꝰ cognicōnē. paciēs dicebat ad
dn̄m. Deꝰ ꝓpiciꝰ esto m̄ pctori. Et nō
ꝙ ad orōnē ut digna sit exaudiri a
dn̄o q̄tuor req̄rūt̄. primū ē ꝙ p fidē o
rās in deū moueat̄. scdm ē ꝙ p spem
de di mia nō diffidat̄. terciū ē. ꝙ p ca
ritatē salus aīe in orōne q̄rat̄. q̄rtū
est. ꝙ ab orāte huilitas hēat̄. Sup
bia quippe nichil impetrare p̄t a do
mino. et certe hec q̄tuor inueniūt̄ in
orōne publicani. Per fidē nāq; mo
uebat̄ in deū. vn̄ dixit deus. Spem
quoq; habuit ut exaudiret̄. Si em̄
de mia dei desperasset ꝓpiciacōnē eiꝰ
nō implorasset. dixit em̄. Deꝰ ꝓpiciꝰ
esto michi pctori. Per caritatē eciā
aīe salutē quesiuit. vn̄ dixit. deꝰ ꝓpi
cius. Q; michiloꝰ huilitatē habuerit
p hoc patet ꝙ se pctorē appellat di
cēs. Deuz ꝓpiciꝰ esto michi pctori.
Hec aūt et nos kmi in orōnib; nr̄is
hrē debemꝰ videlicet fidē. spem. cari
tatē. et humilitatē. Rogate ergo doi
nū ut sic nūc p verā pniam remissio
nē nrōꝝ criminū optineamꝰ ut con
dē exultātes corā xp̄o in āgeloꝝ con

sorcijs appareamꝰ. Qd nobis ꝛc.
¶ Dn̄ica xij.
Apprehēdēs ih̄s surdū et mutū
de turba seorsū misit digitos
suos in auriculā eius et expuēs teti
git linguā eius ꝛ suspiciēs in celum
ingemuit. ¶ Duo sūt hic pncipalit̄
notāda. Primū ē qui p surdū et mu
tum figuret̄. Scdm ē qualit̄ iste sur
dus et mutus a dn̄o curet̄. ¶ De pri
mo nō ꝙ p surdū et mutū q̄libet pec
cator figuret̄. Vn̄ dt in p̄s. in psona
pctoris in iij. pniali p̄s. Ego tāq̄ sur
dus nō audiebā et sicut mutus non
aperiens os suū. Pctor igitur ꝙ diu
in pctīs ē surdus ē. q: nō audit cū ef
fectu clamorē vocacōis diuine qua
nos vocat ad pniaz. Vnde cōqueritur
dn̄s in p̄s. lxviij. ꝙ clamor eius nō
audiat̄. Ait em̄. laboraui clamans
rauce fcē sūt fauces mee. Et nō ꝙ
ip̄e sanguis ih̄ū clamat vocās nos
ad pniaz. Vn̄ dt dn̄s i iob. xvi. Ter
ra ne opiat sanguinē meū neq; inueni
at locū in te latēdi clamor meꝰ. Tūc
t̄ra. i. hō terrenus saguinē dm̄ opit
et tūc clamor dm̄ locū latēdi in eo in
uenit qn̄ vidt licet miser pctor pctō
rū delectacōibus occupatus nō curat
remisci passionis dine q̄ clamat ad
pctorē ut ad dn̄m reūtat̄. Q; sangs
ih̄u xp̄i clamat testat̄ eciā aplūs ad
heb. iij. ita dicēs Accessistis ad san
guinis asphonē melius loquentē q̄
abel. Nō sangs abel postulauit vin
dictā. Vnde dn̄s dxit cayn gen̄. iiij.
Quid fecisti: vox sanguinis fratris
tui clamat ad me de terra. Nunc igi
tur maledictus eris. Sanguis ihe
su vero postulat pro nobis dei miam

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-183/0197
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt